

ת"פ 14928/08/11 - מדינת ישראל נגד גנאדי סיסוייב

בית משפט השלום בראשון לציון

22 יוני 2015

ת"פ 14928-08-11 מדינת ישראל נ'
סיסוייב

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
גנאדי סיסוייב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הירשברג

הנאשם וב"כ עו"ד קטי צוּטקוב

הדיון מתורגם לשפה הרוסית על ידי מר בורר

מר דין

רקע.

נגד הנאשם הוגש ביום 31.7.11 כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה, תקיפה הגורמת חבלה ואיומים. בדיון שהתקיים בפני ביום 27.5.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרתם, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ואיומים ובטרם טיעונים לעונש יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר, אשר יבחן בין היתר הארכת מאסר מותנה שהוטל על הנאשם בתיק פלילי 4295-09 בגין הרשעתו בעבירות אלימות כנגד הגוף. התביעה הצהירה כי אינה מחויבת להמלצות תסקיר שירות המבחן.

כתב האישום תוקן באופן שהאישום הראשון שנכלל בו בוטל, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע והופנה לשירות המבחן.

ואלה העובדות בהן הודה הנאשם:

עמוד 1

הנאשם הודה כי ביום 2.1.11 בשעות הבוקר במפעל "המשקם" בנס ציונה, בו עובדים הנאשם והמתלונן יפים קונדיל, החל ויכוח בין השניים בענייני עבודה והנאשם החל להכות את המתלונן בחלקים שונים בגופו. בהמשך איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו שאם ילך למשטרה הוא יהרוג אותו. המתלונן ביקש מאחד העובדים במקום להתקשר למשטרה ויצא מהחדר. הנאשם ניגש למתלונן ובעט ברגלו והכה אותו בפניו. כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם נגרמו למתלונן המטומות מתחת לעפעפיים והוא נזקק לטיפול רפואי. משום מעשים אלו ייחסה התביעה לנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה- עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין ועבירה של איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין. הנאשם הודה, כאמור, והורשע בביצוע העבירות.

תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן כדרכו ערך תסקיר מקיף, מעמיק וברור בעניינו של הנאשם.

מבלי לחזור על כל פרטי התסקיר, יצוין כי קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתקשה לשאת באחריות למעשיו וממקד את הבעייתיות בהתנהגותו במחלתו כאשר תיאר כי בעת התקפי אפילפסיה נוטה הוא להתנהגות אלימה ולקושי בשליטה עצמית. הנאשם צמצם ושלל בעייתיות כלשהי באשר לצריכת האלכוהול והביע עמדה המטשטשת את חומרת מעשיו. לאור עמדתו של הנאשם, שירות המבחן הגיע למסקנה כי לא נוצר בסיס להמשך מעורבות עם שירות המבחן ונמנע מהמלצה טיפולית. עוד צוין שירות המבחן כי לאור חומרת העבירות, רמת הסיכון ועמדת הנאשם, אין הוא ממליץ על הארכת המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו והמלצתו כאמור הינה בחינת ריצוי המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש.

בדיון שהתקיים לפני ביום 5.5.2015 טענו הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש עמדה על חומרתן של העבירות אותן ביצע הנאשם כלפי המתלונן ופגיעתו הפיזית הקשה במתלונן. בנוסף הפנתה לתסקיר שירות המבחן אשר ניתן בעניינו של הנאשם לצורך בחינת אפשרות הארכת המאסר המותנה התלוי כנגדו אשר לא המליץ על הארכת המאסר ולא בא בהמלצה טיפולית כלשהי.

ב"כ המאשימה הרחיבה הדיבור באשר למתחם הענישה ההולם כפי שמצאה שהיא מחויבת לעשות על פי תיקון 113 לחוק העונשין וטענה כי מתחם הענישה נע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר של 10 חודשי מאסר בפועל הכוללים את הפעלת המאסר המותנה.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר השלילי אשר ניתן בעניינו של הנאשם וצינה כי למרות מצבו הבריאותי, אין מניעה שירצה עונש של מאסר בפועל וכי שירות בתי הסוהר יודע כיצד להתמודד עם אסירים הסובלים מבעיות בריאותיות מורכבות. עוד ציינה כי על בית המשפט להוקיע ולהרתיע נאשמים מלבצע עבירות כגון עבירות בהן הורשע הנאשם. ב"כ המאשימה אף הגישה פסיקה התומכת בעמדת התביעה לעונש.

ב"כ הנאשם ביקשה להקל עם הנאשם. עיקר הטיעון מטעמה נסב אודות מצבו הבריאותי הקשה של הנאשם, שהרי סובל הוא מאפילפסיה קשה אשר לא מגיבה לטיפול תרופתי ומהפטיטיס סי ותמכה בקשתה במסמכים רפואיים המצביעים על מצבו.

ב"כ הנאשם ציינה כי כיום הנאשם אינן את חייו לחלוטין וכי הוא משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן וכי הוא מתמקד בטיפול במחלותיו הגורמות לו לעיתים להתנהגות תוקפנית.

ב"כ הנאשם עתרה להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.

דין והכרעה

הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ואימים. לצד מעשים חמורים אלו, יש להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם ובעובדה כי הוא סובל מבעיות בריאותיות רבות. אמנם הנאשם בחר שלא לפנות להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן אך נראה כי בחלוף כ- 4 שנים מביצוע העבירות מצליח להחזיר את חייו למסלול תקין.

קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה שלפנינו הערכים החברתיים אשר נפגעו הינם בטחון, שלמות גופו ושלווה נפשו של אדם.

הנאשם תקף את המתלונן שעה שהמתלונן הגיע למקום כדי לבצע את עבודתו, הכה את המתלונן בחלקים שונים בגופו וגרם חבלות בגופו וכן איים על המתלונן כי אם יפנה למשטרה יהרוג אותו.

על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעי אלימות אין צורך להכביר מילים ויש לעקרו מן השורש ולא ניתן להשלים בשום מקרה עם שימוש בכוח ואלימות.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ט' לחוק),

יש ליתן את הדעת לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם בביצועה. מעשיו של הנאשם בוצעו על רקע מצבו הבריאותי אשר גורם לעיתים להפרעה בהתנהגות המוביל לתוקפנות. אין מן הנמנע כי לאותה עבירה יהיו כמה מתחמי ענישה שונים הנגזרים מן הנסיבות הספציפיות שבהן נעברה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא החל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר ובתווך מאסר שירוצה בעבודות שירות.

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, על פי סעיף 40 יא' יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת **לפגיעה של העונש בנאשם** - אדם כבן 50, גרוש ואב ל- 3 ילדים, לחובתו הרשעה אחת משנת 2010 בעבירת אלימות. הנאשם מתמודד עם קשיים בריאותיים משמעותיים ואין ספק כי אין הוא כשיר לבצע עבודות שירות וכי עונש מאסר בפועל יפגע בו קשות. כמו כן ברור כי אילו

היה מדובר בנאשם שאינו סובל מבעיות רפואיות שונות היה צפוי לעונש מאסר ובית המשפט לא היה מסתפק בהארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם שהרי מדובר בנאשם שצבר כבר הרשעה קודמת וריצה עונש מאסר בשל עבירת אלימות, אף על פי כן, לא היה בכך כדי להרתיעו ולכן לא יכול לבוא בטענות אם ימצא את עצמו שוב "מאחורי סורג ובריח". אך כאמור נוכח מצבו הבריאותי הקשה של הנאשם נשאלת השאלה אם יש הצדקה לגזור על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח? האם יש הצדקה בהפעלת המאסר המותנה העומד ותלוי כנגד הנאשם?

בנוסף, המעשים המיוחסים לנאשם נעברו כולם במהלך שנת 2011. יש מקום לתת משקל לקולא לחלוף הזמן הואיל ומאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים ואף נראה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן כי כיום הנאשם החל להחזיר את חייו למסלול תקין.

בהתחשב בכל אלה, ובמיוחד במצבו הבריאותי של הנאשם, מצאתי כי נכון יהיה לגזור על הנאשם עונש שיהיה ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, ולהימנע מהטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם.

לא התעלמתי מהמלצת שירות המבחן אשר אינה ממליצה על הארכת המאסר המותנה. שירות המבחן הגיע למסקנה זו לנוכח עמדתו של הנאשם להליך טיפולי, עמדה מובנת לנוכח מצבו של הנאשם כיום.

אשר על כן, הנני גוזר על הנאשם העונשים הבאים :

אני מורה על הארכת 6 חודשי מאסר על תנאי מבית משפט השלום בראשון לציון בת.פ. 4295-09 מיום 8.4.10 לשנתיים נוספות מהיום.

אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ לפיה יתחייב שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה מסוג העבירות בהן הורשע. לא יחתום על התחייבות ייאסר למשך 7 ימים.

בנסיבות העניין איני מוצא להשית על הנאשם קנס או פיצוי כספי.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ה' תמוז תשע"ה, 22/06/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלד על ידי יפעת מינאי